

2. Управління нерухомістю в Польщі на прикладі житлових товариств: історія виникнення, основні поняття, перспективи розвитку/ Асоціація «Східноєвропейський Демократичний Центр»; За редакцією Збігнева Дубеля. – К., 2006, 50 с.
3. Дахно І. І. Німецьке цивільне уложення (Bürgerliches Gesetzbuch) // Юридична енциклопедія: В 6-ти тт. – Т. 4: Н – П. – К., 2002. – 720 с. – С. 165 Закон Республіки Польща «Про місцеве самоврядування» (1990).

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬО-ТОРГОВЕЛЬНИХ ВІДНОСИН МІЖ КНР І УКРАЇНОЮ

Молодченко Т. Г., к.т.н., доц., **Чжан Юань**

Харківський національний університет міського господарства

імені О. М. Бекетова

61002 Україна м. Харків, ул. Революції, 12

Сучасні тенденції розвитку міжнародних відносин характеризуються динамічним розширенням економічних зв'язків, що проявляються перш за все у збільшенні зовнішньоторговельного обороту країн світу. Участь у міжнародному поділі праці стає однією із обов'язкових умов швидкого зростання кожної національної держави незалежно від ступеня її економічної зрілості.

На сучасному етапі економіка Китаю розвивається надзвичайно швидкими темпами, що має безпосередній вплив на світову економіку через зростаючі обсяги експорту. Враховуючи важливе значення Китаю у зовнішній торгівлі України, його істотний вплив на розвиток вітчизняної економіки можна стверджувати про актуальність теми дослідження.

Сфера зовнішньої торгівлі завжди перебувала у колі інтересів економістів різних країн світу, що пояснюється її особливим місцем у загальній системі світогосподарських зв'язків та ролі посередника, яку вона відіграє практично у всіх напрямках міжнародного співробітництва.

Проблеми українсько-китайських економічних відносин, розвитку зовнішньої торгівлі між двома державами знайшли відображення у працях як

українських, так і китайських вчених – В. Голод, О. Гончаренка, Ван Пен, Лі Чжоу та ін. [1-4].

Разом з тим в літературі немає комплексного дослідження сучасного етапу зовнішньоторговельних відносин між КНР і Україною. Недостатньо вивченими залишаються також питання щодо подальшого розвитку взаємної торгівлі, трансформації торговельних відносин України з КНР в умовах глобалізації світової економіки. Об'єктивна необхідність подальшого поглибленого дослідження теоретичних засад та обґрунтування практичних підходів з метою розвитку можливостей українського бізнесу в КНР зумовили вибір теми, її структуру та зміст.

Метою дослідження є узагальнення основних тенденцій і проблем розвитку українського бізнесу в КНР та розробка практичних рекомендацій щодо проекту створення спільного україно-китайського підприємства в КНР.

Досягнення означеної мети передбачає вирішення таких завдань:

- розробити рекомендації щодо основних напрямів подальшого розвитку зовнішньоторговельних відносин між КНР і Україною;
- охарактеризувати особливості ведення міжнародного бізнесу в Китаї;
- окреслити перспективи виходу українських компаній на китайський ринок;
- розробити проект виходу української компанії на ринок Китаю.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що удосконалено систематизацію переваг та загроз бізнес-середовища КНР для українського бізнесу.

У дослідженні охарактеризовано особливості ведення міжнародного бізнесу в Китаї, що відзначається значним потенціалом росту, не зважаючи на серйозні загрози (особливо з боку центрального і місцевих урядів). За результатами проведеного аналізу окреслено перспективи виходу українських компаній на китайський ринок, а саме систематизовано переваги та загрози бізнес-середовища КНР для українського бізнесу; розроблено підхід до оцінки готовності компанії до виходу на ринок Китаю на основі відповідної матриці.

Література

1. Ван Пен. Особливості українсько-китайської комерційної співпраці в умовах глобалізації // Актуальні проблеми міжнародних відносин: Збірник наукових праць. Вип. 66: У 2 ч. К.: Київський національний університет імені Тараса Шевченка Інститут міжнародних відносин. – 2007. – Ч.І. – С. 197-204.
2. Голод В. Китайська інвестиційна експансія: перспективи розвитку відносин з Україною [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.cotton.com.ua/articles.php?article_id=12 — Назва з екрану.
3. Гончаренко О.М. Геополітична дилема України // Економічний часопис.- 1997.- № 9.- С. 3-10.
4. Ли Чжоу. У Китая и Украины нет никаких препятствий для сотрудничества / Чжоу Ли // Киевский телеграф. – 2009. – № 27 (477). – С. 27-32.

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ЯК ГОЛОВНИЙ ІНСТРУМЕНТ В ІННОВАЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВИ

Молчанова О. П., Чень Фан

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Україна 61002 м. Харків, вул. Революції 12

Сучасні вимоги до конкурентоспроможності держави на світовому ринку актуалізують дослідження які стосуються переформатування державної економіки. Перехід від економіки виробництва (індустріальної економіки) до економіки знань тобто інноваційної економіки потребує державної підтримки заходів щодо розвитку інтелектуального капіталу. Інтелектуальний капітал це досить нове явище і є характерною рисою постіндустріального суспільства та загальною тенденцією яка формується в сучасному світі.

Відносно визначення сутності терміну «інтелектуальний капітал» не має єдиного погляду. Ряд дослідників Э. Брукинг Д. Клейні, Д. Дафі, Б. Леонтьєв та інші інтелектуальний капітал відносять до суто нематеріальних активів без матеріального вираження. Тобто інтелектуальний капітал розглядається як інтелектуальний матеріал який використовується для виробництва більш